

rozhodnutí zšr-y z 27. července 1922 odvolání k min. nepodala, takže rozhodnutí ono vešlo ve formální moc práva.

Vzhledem k tomu bylo stížnost zamítnouti.

Č. 3059.

Školství: Okolnost, že dítě navštěvovalo již několik roků školu jazyka, který se neshoduje s jeho národností, nezbavuje dítě to povinnosti k návštěvě školy s vyučovacím jazykem jeho národnosti (ve smyslu § 20 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906).

(Nález ze dne 5. ledna 1924 č. 22.386/23.)

Prejudikatura: Boh. 1397, 1398, 1457, 1514, 1821, 2668 adm. a jiné.

Věc: Rudolf J. v H. proti ministerstvu školství a národní osvěty o vyloučení dítěte ze školy.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že — jak zjištěno provedeným šetřením a výsledkem odpovědného zástupce — Richard J., který dochází do německé školy v H., nesporně náleží české národnosti; v důsledku toho a na základě § 20 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906 vyloučil žal. úřad jmenovaného z návštěvy veř. obecné školy s německým jazykem vyučovacím v H., ježto jest národnosti české a tedy povinen docházeti do veř. obecné školy s českým jazykem vyučovacím v H., která jest podle § 2 zák. z 9. dubna 1920 č. 292 Sb. ve správě min. škol.

O stížnosti uvážil nss takto:

Nss vyslovil již v nál. Boh. 1397 adm. právní názor, že

1. podle § 20, odst. II. zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906 jest dítě školou povinné zpravidla — nehledě k výjimkám § 23 zák. o školách národních z r. 1869 — povinno choditi do školy, jejíž jazyk vyučovací se shoduje s národností jeho;

2. že návštěva školy jiné národnosti může býti zákonným zástupcem dítěte žádána jen ze zvláštních důvodů, na příklad není-li dítě moco jazyka své národnosti, jako dispens z oné zásady;

3. že o žádosti takové rozhodují se zřetelem na účel pedagogický i poměry školy, o niž jde, příslušní úřadové školští;

4. že otázka, jaké národnosti dítě je, jest otázkou skutkovou, při čemž zák. uvedený stanoví za jeden ze zevních znaků příslušnosti k národnosti znalost jazyka v určitém rozsahu; že však

5. v případě pochybnosti nutno národnost dítěte zjistiti i jinými objektivními znaky, které nutno na jisto postavit v šetření, v němž jest dbáti všeobecných zásad řízení správního, zejména zásady slyšení stran.

Konečně vyslovil nss již v četných nálezech jako na př. v nál. Boh. 2668 adm. právní názor, že

6. národnost dítěte řídí se v první řadě podle národnosti manželského otce, pokud zvláštní okolnosti jako zbavení moci otcovské, opuštění rodiny a pod. neodůvodňují opak.

Nss setrvává i v tomto případě na uvedených právních názorech. Posuzuje-li se pak přítomný případ s hlediska výše uvedených právních názorů, tedy jest zjevně toto: — — —

Stížnost uznává, že st-1 jest českého původu, uvádí však, že, poněvadž matka dítěte jest německé národnosti a poněvadž st-1 již od let žije mezi Němci, dítě bylo vychováno jenom německy, takže jest českého jazyka jen nedostatečně schopno.

Výsledky šetření provedeného úřadem souhlasí tedy v podstatě s tím, co stížnost sama uvádí, až na to, že v protokole jest uvedeno, že dítě umí česky, kdežto ve stížnosti tvrdí se jen neúplná znalost češtiny.

Hodnotil-li žal. úřad tyto výsledky tak, že dospěl k závěru, že jednak st-1 je nejen českého původu, nýbrž dosud ještě české národnosti a že i dítě v této národnosti otce svého následuje, že tu tedy není zvláštních okolností, pro které by bylo míti za to, že dítě jest jiné národnosti než otec, tedy nelze zjištění tomu vytknouti ani nezákonnost, ani odpor se spisy ani jinaké podstatné vady řízení a jest proto i nss podle 1. odst. § 6 zák. z 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876 vázán na tento skutkový závěr, že dítě jest národnosti české.

Je-li však tomu tak, pak podle shora vylíčeného okolnost, že dítě dosud po řadu let navštěvovalo školu německou, že jest již v II. tř. školy občanské a že česká škola v místě se nalézající jest toliko jednotřídní školou obecnou, nezprošťuje dítě povinnosti české výchovy školní; naopak mohou ovšem okolnosti tyto ve smyslu toho, co shora řečeno pod 2. a 3., tvořiti podklad žádosti za povolení další návštěvy školy německé.

O takovouto žádost zde však nejde, žádost taková nebyla podána a úřady správní o ní nerozhodovaly.

Jelikož se tedy všechny námitky stížnosti jeví bezpodstatnými, bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3060.

Školství: Kdy se liší národnost dítěte od národnosti manželského otce (ve smyslu § 20 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 mor. z. z. z r. 1906)?

(Nález ze dne 5. ledna 1924 č. 22.387/23.)

Prejudikatura: Boh. 2668 a 3052 adm. a j.

Věc: Josef H. ve V. proti ministerstvu školství a národní osvěty o vyloučení dětí ze školy.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že podle konaného šetření jsou Karel a Jan H. české národnosti a že se v důsledku toho a na základě § 20 zák. z 27. listopadu 1905 z. z. č. 4 z roku 1906 vylučují z návštěvy veř. obecné školy s německým jazykem vyučovacím ve V., ježto jsou české národnosti a tedy povinni docházeti do veř. obecné školy s českým jazykem vyučovacím ve V., které jest podle § 2 zák. z 9. dubna 1920 č. 292 Sb. ve správě min. škol.